

Mit navn er Mona Thomsen.

Jeg er her på vegne af os ansatte på Grøndalscenteret i Haslev, som er Faxe Kommunes Rehabiliteringscenter.

Nogle af jer kan måske huske, at jeg tilbage i november sidste år, skrev et læserbrev omhandlende de problemer vi havde i udsigt på Grøndalscenteret, efter vi fik oplyst, at vi skulle spare 2,5 millioner på driftsbudgettet i år.

Jeg fik efterfølgende oplyst af den daværende formand for Social- og Sundhedsudvalget, at denne driftsreduktion kommer af et merforbrug på 2,5 million på driftsbudgettet i 2017.

Han lovede mig samtidig, og nu citerer jeg:

”at kvalitetsstandarden selvfølgelig fortsat skal overholdes. Såfremt det viser sig, at det ikke er muligt at afholde merforbruget inden for området, må der selvfølgelig tages politisk stilling.”

Derfor står jeg nu her foran jer i byrådet. Så I kan tage stilling til, hvad der skal ske med Grøndalscenteret.

Fakta er nu; at vores hverdag som rehabiliteringscenter **ikke** hænger sammen.

Fra forvaltningens side, har vi fået oplyst, at personalenormeringen på Grøndalscenteret nu skal være på samme niveau som Kommunens plejehjem. Det betyder en væsentlig nedgang i antallet af ansatte, men ikke en nedgang i antal arbejdsopgaver.

Det betyder, at vi som personale ikke har tid til at udføre den faglighed, altså den genoptræning, som vi er uddannet til, som vi gerne **vil** levere – og som I forventer, at vi **kan** levere.

Vores daglige leder gør ALT hvad hun kan for at få enderne til at nå sammen, hun trækker selv i kitlen for at dække de huller vi ustandseligt har i vagtskemaet, hun hopper og springer for at vi kan opretholde et minimum af faglighed. Men hun kan umuligt vinde den kamp indenfor de rammer forvaltningen har givet os nu.

På nuværende tidspunkt, er vi cirka en tredjedel medarbejdere mindre, end da vi startede i marts 2016.

Det er ikke vores indtryk, at hverken det tidligere Social- og Sundhedsudvalg, det nuværende Senior & Sundhedsudvalg **eller** Byrådet er blevet gjort opmærksom på, at vi ikke længere kan opretholde den rehabilitering på Grøndalscenteret, som vi tidligere kunne. Hvilket vi som personale ikke forstår.

Vi mener, at det er forvaltningens ansvar at sørge for, at Udvalget og Byrådet bliver informeret, vi mener ikke at det er os som personale, der er nødt til at stille os op i en spørgetime til et byrådsmøde, og informere jer. Men vi kan ikke vente længere.

Hvordan det er muligt, at overskride et budget så massivt, når vores daglige leder er til budgetopfølgninger hvert kvartal med centerchefen, er for os en gåde. Vi forstår ikke, hvorfor forvaltningen ikke er deres ansvar bevidst, og har sørget for, at vores budgetoverskridelse er blevet stoppet – længe før vi endte her?

Vi, som personale, oplever ikke et kommunalt system der hænger sammen. Den politiske virkelighed, I sidder i, hænger ikke sammen med den hverdag, som vi oplever.

Så kære medlemmer af Byrådet, jeg vil gerne have svar på følgende tre spørgsmål:

Hvordan skal vi fremadrettet kunne levere en rehabilitering på Grøndalscenteret, på samme niveau som tidligere, med den nuværende personalenormering?

Er den politiske ambition, den samme som forvaltningens, at Grøndalscenteret skal sidestilles med kommunens plejehjem?

Og hvad vil medlemmerne af Byrådet gøre ved det her problem? – Både vores daglige problemer med at opretholde rehabiliteringen, men især også forvaltningens ageren i den her sag.